Napsal uživatel Ondřej V. Vejsada
Neděle, 25 Říjen 2009 10:04

I. Část: Proč a jak a co s tím má společného Dylan

V poslední době se mi naskytlo naprosto nečekaně více času a já se tak mohl pořádně „proposlouchat“ albem Boba Dylana. Přesněji řečeno alby, protože to jsou dokonce 4CD a vážně stojí za to si je minimálně poslechnout. Moc se mi líbí i ty nápěvy a motivy. Komplet se jmenuje Tree with Roots a jedná se o neoficiální dílo ve smyslu „posvěcení“ samotným autorem. Všechny skladby různě odchytané jsou pro mne dokonalým písničkařením v nejlepším smyslu slova. Jedná se přitom o zásadní materiál, který vznikl v jednom z klíčových období Dylanova života, když se v roce 1967 zotavoval z těžké motocyklové havárie. Různé části nahrávek ze sklepa domu, který Dylan se svou kapelou tehdy obýval, se postupně šířily v pirátských vydáních mezi sběrateli, což nakonec přimělo nakladatelství Columbia podstatnou část materiálu pod názvem The Basement Tapes vydat.

Kromě toho jsem byl přizván k účasti na akci Písničkáři sobě, která proběhla nezvykle v pondělí 5. října v Hradci Králové – a to bylo asi tou poslední kapkou, na kterou jsem zřejmě podvědomě čekal. Už totiž poměrně dlouhou dobu ve mně zraje hořko-ironická úvaha o konci písničkaření v Čechách, a kterak se dnes žije (pod-)průměrnému písničkáři. Potud tedy jakési vysvětlení mých pohnutek k sepsání… Zkrátka – bylo to ve mně jako v koze…

Rád bych se nyní odpíchnul od fiktivní recenze, kterou jsem si při poslechu mnohokrát představoval – tedy recenze začínajícího písničkáře jakéhosi Roberta Dylana. Odpusťte, že použiju reálné osoby, ale po právě reálných zážitcích nemohu (a zdůrazňuji – aniž bych se jakkoliv a to byť i náznakem vnitřní úvahy o sobě samém – natož v nějakém slovu = přirovnával k mistrovi samotnému) – ano vážně nemohu nezasadit děj do skutečného prostřední (jak se nehezky říká) té naší folkové branže. Tedy živě si dokážu představit, že jediné místo, kde by se o něm strhla debata by byl náš milý Folktime. Jeho všechny přihlášky na Zahrady atd. by byly naprosto ignorovány. Podobně jako na Folk&Country (kde mají třeba i výzvu o hledání autorů, ale když jsem jim asi 3x něco posílal, nepřišla ani hláška = nepiš nám a raději už nepiš vůbec!)

Zde krátká vsuvka týkající se konkursů = chápu, že Moravský Brabec toho má vždycky až nad hlavu, ale je vážně tak velký problém poprosit nějakého nadšence (v případě jeho neexistence – což bych se ale divil – najmout krátkodobého a mizerně placeného brigádníka, který by klidně i emailem a za použití kouzelného spojení Ctrl+C a Ctrl+V napsal cosi jako „Dobrý, ale je Vás moc – zkuste to příště znovu, ano?“ Ono totiž, pokud pošlete každý rok nové CD a nové písně a pořád ani ťuk – začnete si přeci jen říkat, zdali něco nebude na v mnohém podobné zkušenosti, kterou mi vyprávěl můj otec, když hrál on na Portě, že první místo bylo předem dané SSM a

druhé Mladým světem = a že je takto i při příchodu instruoval přímo (raději nejmenovaný) pořadatel = že se tedy hrálo o třetí místo…

Podobně by i jediné odpovídající místo, kde by si náš začínající písničkáře Robert mohl zahrát, byla již zmíněná Porta (i když – jak říká, myslím, Samson = „soutěžit v muzice je blbost“) a tam by se ho zřejmě chytil Jeroným Lešner. Přiznám se, že když jsem si jeho reakci představil (promiň, kamaráde) musel jsem poslech přerušit a dlouze jsem se smál. Jako bych ty věty slyšel = proboha – to není zpěv! Ten chlap normálně mečí a co víc – totálně neintonuje! A ten doprovod – viděl někdy nějakou školu hry na kytaru alespoň pro začátečníky?! Kromě toho melodické linky nejsou nijak objevné – jo, to takhle Epy de Mye = to je ono! A texty = to jsou nějaký dadaistické pohádky, ne?!

To by byla ale voda na mlejn jeho „kamaráda“ a věčného oponenta Miloše Kellera! Už to vidím přímo v diskusi = já mu teda dal tři hvězdičky za jeho demo – prý ho dokonce nahrávali tajně; ale člověče – já ho slyšel hrát na živo a on není schopnej ani jednu písničku zahrát dvakrát stejně = je to ubožák jako Ty, Jeronýme! Ta intonace, frázování – a to si ještě troufne na duet s nějakým Cashem, nebo jak se ten chlapík jmenuje – má sice příjemně hluboký hlas, ale vždyť ani on neudrží intonaci, vypadává z rytmu a na koncertech ještě dokonce zapomíná texty!!! Reakce se zpětnou palbou už jsem si raději nepředstavoval – stačilo mi to jednou a to krátce po příchodu Miloše ze zkrachovalého iFolku na Folktime = kluci se posílali do Banky a podobných centrálních míst… Zase ale na druhou stranu, že by pan Keller nechal zahrát alespoň jednu písničku začínajícího a neznámého Dylana na Country Rádiu, o tom nepochybuji a proto za mne říkám – všechna čest každé takové snaze a díky za ni!

Jedinou světlou chvilkou by bylo vyjádření podpory ze strany Tomáše Pohla (pana doktora) – jsem si jist použitím vět typu = však on se rozehraje, dejte mu čas, mně se pár písniček líbí. Je to laskavost sama = kéž by takových lidí bylo víc! Chjo…

Možná i na Notování by se díky Belmondovi a jeho spolu na prkna dostal. Nevím, jak by dopadl v Balbínově poetické hospůdce, protože tam už je teď narváno na měsíce dopředu a nově nyní už i tancující hvězda Jiří Smitzer bude mít pořád vyprodáno, ale třeba je zrovna on (hned po Třešňákovi) tím naším Dylanem.

Jenže pak by si ho konečně všimli skuteční odborníci naší branže = Pavel Rada – který by dělal dál čest svému jménu (často si říkám, že tohle nomen omen nemohlo vzniknout náhodou, že si to jméno vysloužil – podobně jako Indiáni) a dal by mu rad, co by se mu do kytary vešlo –

všechny samozřejmě IN = na tu kytaru si dej flanger, přiber si bicí, ať Ti zpívá někdo jiný, ať Ti hraje někdo jiný a víš co? Vykašli se na to, jo? A na závěr by padl onen slabošský argument k nehraní jeho písniček na Rádiu folk – posluchačům se to nelíbí – že tím posluchačem je on sám, by se skromností sobě vlastní opomněl dodat.

Že existují písničky, které je potřeba posluchače „naučit“ poslouchat zase dodávám já = komerční rádia a jejich věčně hrané hity budiž mi toho důkazem!

A samozřejmě pak i Tomáš Hrubý (i zde se jedná o nomen omen) = tam už jsem si raději nic nepředstavoval, protože jeho psaní je mi jedem pro duši – z každé jeho recenze mám vážně reálnou depku a je mi líto oběti jeho psaní…(zdůrazňuji, že já jsem tou obětí naštěstí nebyl – to jen, aby nevznikl dojem, že haním ty, kteří hanili mne) A podobně si raději ani nepředstavuji reakce v diskuzích pod články (třeba „jedovaté rostliny“ – brr, na něho nechodíme, fuj!) Možná, že by si i někdo hasil mindráky typu = koho za totality Dylan udával – že by Cashe?

No, a když už by to vypadalo, že je po něm mediálně mrtvo – ozval by se druhý laskavý muž folku Milan Tesař a pozval by ho do Proglasu (o ČT a pořadu Na moll nemá cenu ani mluvit – pokud jeho sledování totiž vypne jeden divák, pak klesne sledovanost o celou polovinu a zůstane u bedny jen Ivo Cicvárek – dej mu pámbu lehké spaní! Ještě, že existuje archiv na webu ČT! A díky za každý takový pořad…)

Asi si teď tak říkáte (pokud nejste mezi jmenovanými), že jako fór dobrý, ale jinak ztráta času a možná ještě něco ve smyslu = chudák autor, měl asi těžké dětství. Jenže nenechte se mýlit! Když jsem na oné akci – zmíněné výše - mluvil s kolegy písničkáři = prožívají to vesměs stejně či minimálně podobně. Není cosi shnilého v království folkařském, ptám se? Tušíte, jak se dnes žije neznámým písničkářům, folkovo-odborní a často samozvaní „konšelé“? Něco o tom po dvaceti letech písničkaření vím a něco Vám v druhé části tohoto psaní povím, chcete? ;-)

Ještě ale jednu vsuvku, spíš postřeh. Když už tu tak nehezky škatulkuju – všimněme si jiných žánrů. Co třeba takový rap nebo hip-hop = četli jste už nějakého repáka, pardon rapera – jak kritizuje kolegy nebo aniž by rapoval, jak se soustředí jen na dozajista odbornou recenzi? Ne? A není to třeba tím, že je to žánr živý a posluchačů je tolik a jejich osobních vyjádření, doporučení a třeba i kritik fůra? A na druhou stranu co třeba onen původně zvaný metal? Všimli jste si, jak v podstatě vymizeli džískáči s nášivkami – ony pověstné máničky? Zato v jejich opět údajně odborných textech je kritiky habaděj! Není to třeba tím, že tento žánr de facto končí?(pokud se tedy netransformuje či nespojí – viz nejnovější proudy) Nenapovídá to cosi o stavu folku na

našich tocích? Já mám silný dojem, že ano…

Druhý a třetí díl vyjde hned pozítří, proto – pokud mohu prosit – počkejte na vyjádření názorů až k celku, ano? Díky moc za trpělivost…

Váš grafoman